

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๑๗ เดือนตุลาคมพ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๘

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูทีได้

ชวนเด็กไทย ทำความเข้าใจเรื่อง ‘ลิขสิทธิ์’

สระหว่างงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติของเหล่าคนรักหนังสือกำลังดำเนินอยู่ต่อเนื่องไปจนถึง 26 ตุลาคมคณนี้แน่นอนว่าในงานจะต้องคลาคล่ำไปด้วยหนอนหนังสือที่เตรียมมาซื้อปหนังสือดีมีคุณภาพกลับไปอ่านกันให้เพลิน แม้จะเป็นเรื่องดีหากได้เห็นการตื่นตัวของคนอ่านหนังสือที่ยังคงคึกคัก แต่ในอีกแง่มุมหนึ่ง เพียงแค่ “ซื้อ” หรือ “อ่าน” อาจยังไม่พอที่จะช่วยหนุนให้วงการหนังสือไปได้ไกลอย่างที่ฝัน หากสังคมยังขาดความเข้าใจใน “ลิขสิทธิ์” ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ไกลตัวอย่างที่คิด

“ลิขสิทธิ์ เป็นสิ่งที่คอยคุ้มครองผลงานของเรา ไม่ให้มีใครมาลอกเลียนแบบหรือดัดแปลงได้ อย่างไรก็ตามในวันหนึ่งเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ หากมีผลงานโดดเด่นแค่ได้เห็นคนชื่นชมผลงานที่ทำกับมือ ความเป็นลิขสิทธิ์ก็ไม่ได้เป็นเครื่องปิดกั้นการแบ่งปันให้คนรอบข้างได้ชื่นชม หรือนำไปต่อยอดความรู้” เป็นความคิดเห็นจาก **น้องมุก-ต.ญ.อธิป เจริญญเลิศรัตน** โรงเรียนพระหฤทัยนุสรณ์ กรุงเทพฯ หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในค่าย “กล้าวรรณกรรม” และค่าย “7-11 ถอดรหัสนักวาดการ์ตูนในฝัน” รุ่นที่ 11 ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เยาวชนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของ

วิทยากรมืออาชีพ ควบคู่ไปการลงมือปฏิบัติจริง พร้อมมีวิทยากรให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดจัดโดย บมจ. ซีพี ออลล์, สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย, สมาคมครูภาษาไทยแห่งประเทศไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสมาคมนักเขียนไทย ที่เปิดโอกาสให้น้องๆ เยาวชนและครูผู้สอนกว่า 200 คนทั่วประเทศที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมเวิร์คชอป ณ บ้านผู้หว่าน จ.นครปฐม

ด้าน **ต.ญ.ดัสริณทร์ เมืองประชา** จากโรงเรียนพิมานวิทย์นราธิวาส จ.นราธิวาส ที่รักการอ่านและชอบวาดการ์ตูนเป็นพิเศษ ก็ร่วมเล่าประสบการณ์ว่า ตัวเธอเคยมีประสบการณ์ผลงานที่ทำไว้ถูกลอกเลียนแบบ และรู้สึกเสียใจมาก เพราะผลงานทุกชิ้นจะสร้างจากความรักจินตนาการและความตั้งใจต่อค้นคว้าหาข้อมูลอย่างไรก็ตามได้มาฟังวิทยากรบรรยายเสวนาพิเศษ หัวข้อ “จริยธรรม คักดีศรี ลิขสิทธิ์

ในงานวรรณกรรม” ก็รู้ว่าผลงานที่ตั้งใจทำจากใจ ไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบหรือดัดแปลงไปเป็นผลงานได้ โดยเฉพาะความภาคภูมิใจในผลงานที่ทำขึ้นเองกับมือ

สอดคล้องกับ **โอม รัชเวทย์** ผู้วาดการ์ตูนในชุด “พุทธประวัติ” หนึ่งในวิทยากรบรรยายพิเศษกล่าวถึงเรื่องผลงานกับลิขสิทธิ์ว่า ทุกคนเกิดมามีครุ บางครั้งเราไปพบเจอผลงานคนอื่นแล้วเกิดชอบ เามาใช้ดัดแปลงเล็กน้อยแล้วคิดว่าเป็น “คนคิดค้น” ซึ่งจริงๆ แล้วต้องยอมรับว่าส่วนหนึ่งนั้นมาจากความทรงจำที่เราอนุমানขึ้น แล้วพัฒนาให้เป็นงานของเรา แม้ไม่ใช้การเลียนแบบ แต่เป็นการดัดแปลงงาน

“ลิขสิทธิ์ไม่ได้หมายถึงจะให้ทุกคนหวงแหน

ผลงานไว้เพียงคนเดียว แต่อยากให้เราเข้าใจ รู้จักปล่อยผลงานให้ถูกเวลา ถูกจังหวะ ถูกวิธี เมื่อเราได้ประโยชน์จากลิขสิทธิ์แล้ว ก็ต้องส่งต่อสู่

สาธารณะ ฉะนั้นการจดลิขสิทธิ์ไม่ใช่เพื่อตัวเอง ไม่ใช่เพื่อปกป้องเพียงอย่างเดียว แต่ต้องรวมถึงการมีจริยธรรม คุณธรรมด้วย เพราะมันจะเป็นสิ่งที่ต้องเดินควบคู่กันไป” โอมกล่าวเสริมโดย **เชมะศิริ นิชชากร** หัวหน้าส่วนส่งเสริมงานลิขสิทธิ์ สำนักลิขสิทธิ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา ที่มองปัญหาลิขสิทธิ์สำหรับงานเขียนว่า หากจะแก้ ก็ต้องเริ่มต้นจากจิตสำนึกและตระหนักถึงงานที่เราควรให้ความเคารพกับตัวเจ้าของที่แท้จริงเสียก่อน ซึ่งแน่นอนว่า เยาวชนที่สร้างผลงานขึ้นมาตระหนักดีว่า “งานเป็นของเรา” ในขณะเดียวกันเมื่อเยาวชนเป็นผู้ใช้ ก็ควรใช้อย่างระมัดระวัง ใช้อย่างมีสติ อย่าหยิบฉวยของคนอื่นมาเป็นของตน ซึ่งสิ่งเหล่านั้นมันก็เป็นเหมือนทรัพย์สินทางปัญญา อย่างหนึ่ง เป็นลิขสิทธิ์ของผู้คิดค้น

ปิดท้ายด้วยมุมมองจากรุ่นใหญ่ของวงการอย่าง **ประภัสสร เสวิกุล** ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณกรรม ที่สอนน้องๆ ในค่ายว่า ก่อนจะเขียนได้ จะต้องรู้จักอักษร วรรณยุกต์ กลุ่มคำ ความหมาย ประโยค แล้วถึงร้อยเรียงมาเป็นภาษาได้สละสลวย โดยหลายคนอาจอยากเป็นนักเขียน นักวาดที่มีชื่อเสียง แต่อย่ารีบร้อน ค่อยๆ เรียนรู้และเก็บประสบการณ์ให้เวลากับการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเฉพาะของตนเอง แล้วจะรักและทะนุถนอมผลงานที่สร้างขึ้นมากด้วยความตั้งใจจริง

นอกจากนี้ สิ่งสำคัญที่ศิลปินแห่งชาติทิ้งท้ายไว้ นั่นคือ ให้ชื่อสัตว์ในวิชาชีพ และมีจรรยาบรรณทำสิ่งที่ดีที่สุด เพียงเท่านี้ก็จะรักษาได้ทั้งลิขสิทธิ์ของตนเอง และเคารพในสิทธิ์ผู้อื่น

